

ΑΡΘΡΟ ΠΡΟΣ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Επικοινωνία:

Γραφείο Επικοινωνίας
Τομέας Προώθησης και Προβολής, Πανεπιστήμιο Κύπρου
Τηλ. 22894304
ηλ. διεύθυνση: prinfo@ucy.ac.cy,
ιστοσελίδα: www.pr.ucy.ac.cy

Το Πανεπιστήμιο χώρος συνάντησης όλων των νέων του τόπου

* του Κωνσταντίνου Χριστοφίδη

Προκαλεί βαθιά θλίψη και προβληματισμό ο τρόπος με τον οποίο αντέδρασαν οι συνδικαλιστές για τις μετεγγραφές στο Πανεπιστήμιο Κύπρου μαθητών που εξασφάλισαν θέση φοίτησης σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και έχουν επιτύχει σε διεθνείς εξετάσεις. Νέα παιδιά, 18χρονα, που πέρασαν το κατώφλι του πανεπιστημίου της χώρας τους, αμφισβητούνται. Τους αμφισβητείται το δικαίωμα να σπουδάσουν στη χώρα τους, παρά το γεγονός ότι πληρούν τα προσόντα και έχουν τα εφόδια για να ανταποκριθούν στα προγράμματα σπουδών του Πανεπιστημίου. Δέχονται δε καθημερινά «απειλές» ότι θα διωχθούν από το πανεπιστήμιο. Και όλα αυτά συμβαίνουν σε μια ευρωπαϊκή χώρα, μέλος της ΕΕ.

Μερικοί καθηγητές μέσης εκπαίδευσης, συνδικαλιστές, ανάμεσά τους και βουλευτής, με απίστευτη ορμή και μένος βρίζουν, φωνάζουν, τρομοκρατούν, απειλούν με απεργίες και με δυναμικά μέτρα, επειδή... έγιναν δεκτά 5 παιδιά με διεθνείς εξετάσεις. Δεν τους ενοχλεί ότι 324 θέσεις είναι κενές (και ούτε αναφέρουν τον ενδιαφέροντα λόγο για τον οποίο οι θέσεις έμειναν κενές!). Δείχνουν να τις προτιμούν κενές, παρά να τις πάρουν παιδιά από τα ιδιωτικά σχολεία. Επικαλούνται διαδικασίες, Νόμους και Κανονισμούς σε μια προσπάθεια εκφοβισμού, επιβολής συνθηκών σκοταδισμού και μετατρέπονται σε Ιαβέρηδες εναντίον νέων φοιτητών. Ανησυχούν για 2 λόγους: τα φροντιστήρια, και τη σύγκριση!

Από τους 5 νέους φοιτητές που έγιναν δεκτοί, κάποιιοι φοβούνται να εγγραφούν διότι, όπως λένε, δεν θέλουν να στιγματιστούν. Ζουν αυτά τα παιδιά έναν πρωτόγνωρο εκφοβισμό (bullying). Ξένοι διπλωμάτες με ρωτούν εάν είμαστε πραγματικά ευρωπαϊκή χώρα. Οι εκπρόσωποι ξένων πανεπιστημίων χειροκροτούν (324 φοιτητές αναλογούν με 60 εκατομμύρια ευρώ «εξαγωγή συναλλάγματος»).

Πόση αλλοφροσύνη; Πόσος κοινωνικός ρατσισμός; Κάποιοι καθηγητές λυκείων, που θα έπρεπε να ήταν καθοδηγητές και υπόδειγμα για τους νέους ανθρώπους, κουνούν απειλητικά το δάκτυλο στο πανεπιστήμιο και σε νέα παιδιά. Συνδικαλιστές χυδαιολογούν στα μέσα ενημέρωσης. Απειλούν και εκβιάζουν. Μιλούν για άκυρες μετεγγραφές, δηλαδή για λαθρομετανάστες φοιτητές (εφευρίσκουμε και παγκοσμίως καινοφανείς όρους και έννοιες εδώ στην Κύπρο βλέπετε). Αντί να συμβάλουν στην εξάλειψη διαφορών και χασμάτων, προσπαθούν να χτίζουν τείχη ανάμεσα στους νέους, χωρίζοντάς τους ανάλογα με το σχολείο προέλευσής τους. Τέτοια τείχη όμως δεν έχουν διαφορά από τα τείχη που θέλουν να κτίζουν οι ακροδεξιοί της Ευρώπης. Γιατί το τείχος είναι πάντα τείχος. Και τα χειρότερα τείχη, τα πιο σκληρά, είναι αυτά που κτίζονται ανάμεσα στα μυαλά και στις καρδιές των νέων μας.

Ως Πρύτανης, καλωσορίζω όλους τους φοιτητές στο Πανεπιστήμιο Κύπρου, εκ μέρους ολόκληρης της κοινότητάς μας. Τους καλωσορίζω στο σπίτι τους, στο ίδρυμα, για το οποίο πληρώνουν φόρους οι γονείς όλων. Καμία δύναμη δεν θα έπρεπε να μπορεί να τους σταματήσει, δεν μπορεί να τους σταματήσει να σπουδάσουν στο πρώτο ανώτατο ακαδημαϊκό ίδρυμα της χώρας τους. Τους χρειαζόμαστε. Χρειαζόμαστε όλα τα παιδιά της πατρίδα μας, γιατί όπως βλέπετε ο τόπος πρέπει να αλλάξει.

Ο τόπος έχει ανάγκη από ουσιαστικό εκσυγχρονισμό. Θέλουμε το Πανεπιστήμιό μας να είναι ο χώρος συνάντησης όλων των παιδιών της πατρίδας μας, από όλα τα σχολεία, από όλες τις κοινότητες, θέλουμε να φοιτούν εδώ ξένοι φοιτητές και παιδιά μεταναστών που ζούνε εδώ. Θέλουμε να σπουδάσουν μαζί στους ίδιους χώρους, στα ίδια εργαστήρια, στα ίδια αμφιθέατρα. Γιατί ξέρουμε ότι η σύνθεση της διαφορετικότητας είναι μια συγκλονιστική παιδαγωγική διαδικασία!

Τα ποικιλόμορφα και τα ποικιλώνυμα κατεστημένα μας κουνάνε και πάλι το δάκτυλο. Κουνάνε το δάκτυλο σε μια κοινωνία που έμαθε παθητικά να τους ανέχεται, να τους τρέφει, να τους εκτρέφει και να τους συντηρεί. Προσπαθούν να μας δώσουν μαθήματα αυτοί που διασύρανε το δημόσιο σχολείο. Μιλάμε συνήθως για ανθρώπους που είτε δεν δούλεψαν ποτέ, ή κρατικοδίαιτους, που δεν δημιούργησαν τίποτα το καινούριο. Όμως αυτοί, είναι μια μικρή ομάδα καθηγητών μέσης εκπαίδευσης. Η συντριπτική πλειοψηφία είναι μάχιμοι εκπαιδευτικοί της πραγματικής έδρας και τους ευχαριστούμε βαθύτατα για ότι έκαναν και κάνουν για τους νέους μας.

Υπάρχουν κάποιες στιγμές που οι κοινωνίες πρέπει να αποφασίζουν. Και η στιγμή για τη δική μας παιδεία είναι τώρα. Σε ένα δυναμικό περιβάλλον σε μια κοινωνία που προσδεύει και έχει νέες ανάγκες, οι Νόμοι και οι Κανονισμοί δύναται να αλλάζουν για να προσαρμόζονται στις νέες συνθήκες. Θα επιλέξουμε τη ρήξη και τη μεταρρύθμιση χωρίς συμβιβασμούς ή θα επιλέξουμε το παρακράτος των φροντιστηρίων και του μαύρου αφορολόγητου χρήματος που εκτιμάται στα 60 εκατ. ευρώ ετησίως;

Έρθε η ώρα να μιλήσει η κοινωνία στο σύνολό της και να πει αυτό που νοιώθει χωρίς φόβο, να εκφράσει τον συσσωρευμένο θυμό της έναντι στους λίγους που κάνουν τόση μεγάλη ζημιά, γιατί σύμφωνα με τον Martin Luther King Jr. "Στο τέλος δεν θα θυμόμαστε τα λόγια των εχθρών μας αλλά τη σιωπή των φίλων μας".

Καθηγητής Κωνσταντίνος Χριστοφίδης

Πρύτανης Πανεπιστημίου Κύπρου